

Почитаеми Г-жи и Г-да,

Първото и най-могъщото сръдство, което турцитѣ употребили за да смажатъ българския народъ, е било насилственото прѣобръщане на тоя народъ въ мюсюлманство. Това насилствено „потурчване“ се е захванало съ въвеждането на еничарството.

Отначало турцитѣ, за да усилятъ своята войска, грабѣли християнскитѣ дѣца, възпитавали ги въ духа на корана и въ строга покорностъ на султана и образували отъ тѣхъ пеша редовна войска, наречена еничари. По-послѣ, когато грабнатитѣ дѣца недостигали, турцитѣ започнали да налагатъ еничарството като данѣкъ. Така, всѣки три ¹⁾, всѣки петъ, а по-пѣкъгоа и всѣки седемъ години ²⁾, еничарски офицери трѣгвали по селата и градоветѣ, събирали най-здравитѣ и най-хубави християнски дѣца, които били 10—12 годишни, и ги отвеждали: едни въ Едрине, други въ Цариградъ, трети въ Бруса и тамъ въ особени казарми ги отгледвали и обучавали на орѣжие, а по-послѣ ги вкарвали въ четитѣ на еничаритѣ.

Положението на българитѣ при събирането на еничарския данѣкъ е било ужасно. Градоветѣ обикновено се откупували съ грамадни суми, а селянитѣ, за да отърватъ дѣ-

¹⁾ Стефанъ Герлахъ 1573—1578 г.

²⁾ Бр. Пер. Сп. кн. XI—XII, стр. 147.